

عنوان مقاله:

تحلیلی بر قانون احیا در بافت های فرسوده

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمود محمدی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران.

حسین باباپور - پژوهشگر دوره دکتری شهرسازی، گروه تخصصی شهرسازی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

انسیه گوهری نسب - پژوهشگر دوره دکتری شهرسازی، گروه تخصصی شهرسازی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

ضرورت احیا بافت فرسوده، موضوعی است که نظر متولیان متفاوتی از دستگاههای مختلف را به خود معطوف کرده است. هریک از این متولیان در راستای حل معضلات قوانینی مصوب کرده اند. ضرورت بازخوانی این قوانین برای حل هم پوشانیها را ایجاب می کند. هدف از این پژوهش، بازخوانی حقوق و قوانین موجود در مورد بافت فرسوده است. در این پژوهش، برای دستیابی به اهداف تلاش می شود؛ به سوالات ذیل پاسخ داده شود تعریف بافت فرسوده چیست؟ چه رویکردهایی برای احیا بافت فرسوده در این قوانین، اندیشیده شده است؟ روش تحقیق تطبیقی- تحلیلی است. در این پژوهش، با نگاهی نقادانه پیشینه ی قوانین حوزه بافت فرسوده بررسی می شود؛ به نظر می رسد قانون احیا از این جهت که به بعد اجتماعی بافت ها ی فرسوده پرداخته و موضوع مشارکت مالکان در طرح های احیا را مورد توجه ویژه قرار داده است، نقطه عطفی در تبیین فرآیند های آزادسازی املاک و حقوق واقع در طرح ها می باشد.

کلمات کلیدی:

احیا، بافت فرسوده، قوانین، مشارکت، تملک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361459>

